

Hartain haluni

Fil. 3:2-11

2. Varokaa noita koiria, noita pahoja työnte-
kijöitä, varokaa noita pilalle leikattuja!

3. Todellisia ympärileikattuja olemme me,
jotka **Jumalan Hengessä palvelemme Ju-
malaa ja kerskaamme Kristuksessa Jee-
suksessa** emmekä luota lihaan,

4. vaikka minulla on mihin luottaa lihassa-
kin. Jos joku muu luulee voivansa luottaa li-
haan, niin vielä enemmän minä.

5. Minut on ympärileikattu kahdeksanpäiväi-
senä, olen Israelin kansaa, Benjaminin hei-
moa, heprealainen heprealaisista syntynyt,
lakiin nähden fariseus,

6. intoon nähden seurakunnan vainooja,
lain vanhurskauteen nähden nuhteeton.

7. Mutta mikä minulle oli **voitto**, sen olen
Kristuksen tähden lukenut tappioksi.

8. Niinpä minä luen kaiken tappioksi tuon
**ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, mi-
nun Herrani, tuntemisen rinnalla.** Hänen
tähtensä olen **menettänyt kaiken ja pidän**
sen **roskana, että voittaisni omakseni**
Kristuksen

9. ja minun **havaittaisiin olevan hänessä**
ja omistavan, ei omaa **vanhurskautta**, joka
tulee laista, vaan sen, **joka tulee uskosta**
Kristukseen, sen vanhurskauden, joka tu-
lee Jumalasta uskon perusteella.

10. **Haluan tuntea Kristuksen ja hänen**
ylösnousemuksensa voiman ja hänen
**kärsimystensä osallisuuden ja tulla hä-
nen kaltaiseksi samastumalla hänen**
kuolemaansa,

11. kunhan vain **pääsen ylösnousemuk-
seen kuolleista.**

Mitä tavoittelet?

Mikä on elämäsi tavoite, sen päämäärä? Mitä syvimmin haluat ja kaipaat elämääsi? Mihin mielesi ja ajatuksesi kuin luonnostaan suuntautuvat? Mikä tuottaa sinulle suurinta iloa elämässäsi? Minkä varassa uskot tavoitteisiisi päästä? Vastaus näihin kysymyksiin kertoo, kuka tai mikä on sinun Jumalasi joko isolla tai pienellä kirjaimella.

Maailman tavoitteet

Maallistunut suomalainen tavoittelee usein menestystä. Siihen hän sisällyttää koulu- ja opiskelumenestyksen, uralla etenemisen, halun perustaa onnellinen perhe, taloudellisen vaurauden, joka ilmenee kauniina kotina, kesämökinä, ulkomaan matkoi-
na, laajana seurapiirinä, hyvänä terveytenä. Uralla menestyminen voi sitten jakautua monelle alueelle: Joku voi tavoitella johtoasemia, kuuluisuutta taiteen tai tieteen alueella. Jollekulle se merkitsee joko urheilun huippusuorituksia tai lenkkeilyn kilometrien levittelemisenä internetissä. Kaikkia näitä tavoitteita jollain tavalla yhdistää raha, jota ilman oikeastaan moneenkaan tavoitteeseen ei voi päästä. Jossakin vaiheessa kaiken saavutettuaan ihminen saattaa sitten havaita, että juuri hänen tavoittelemansa raha ei tuottanut oikeastaan mitään siitä, mitä hän syvimmiltään kaipasi. Mitä rahalla saa:

Rahalla voi ostaa ruokaa, mutta ei ruokahalua.

Rahalla voi ostaa lääkkeitä, mutta ei terveyttä.

Rahalla voi ostaa sängyn, mutta ei unenlahjoja.

Rahalla voi ostaa tietoa, mutta ei viisautta.

Rahalla voi ostaa ehostusaineita, mutta ei kauneutta.

Rahalla voi ostaa kesähuvilan, mutta ei kodikkuutta.

Rahalla voi ostaa huvituksia, mutta ei iloa.

Rahalla voi ostaa ystäviä, mutta ystävyyttä.

Rahalla voi ostaa palvelijoita, mutta ei uskollisuutta.

Rahalla voi ostaa hiljaisia päiviä, mutta ei sydämen rauhaa.

Uskonnollisen maailman tavoitteet

Kun maailman ihminen on päässyt maistamaan rahan suomia siunauksia, hän yllättäen törmääkin ihmisten välisiin ristiriitoihin, kilpailuun ja kiusaamiseen, sairauksiin ja läheisten kuolemaan ja löytää omasta sydämestään syvän tyydyttämättömyyden. Hän kaipasi sydämen tyydyttävää rakkautta toiselta ihmiseltä, mutta huomasi ettei kukaan sitä kykene hänelle antamaan. Viihde ja harrastuksetkaan, parhaat tuloksetkaan eivät sammuttaneet halua paremmasta. Hän saattaa havahtua samaan, minkä Buddha havaitsi aikanaan. Mikään maallinen ei häntä tyydytä, kaikkein paraskin rakkauden jano tuotti lopulta kärsimystä, kaipausta, ikävää, vanhenemista, surua ja lopulta kuolemaa. Siksi aika moni suomalainenkin alkaa jossain vaiheessa etsiä syvempää tarkoitusta elämälleen. Monella se suuntautuu uususkonnollisuuteen, jossa yritetään ikään kuin sukeltaa oman itsensä syvyyksiin, jotta sieltä löytyisi jokin jumallinen kipinä tai kaikkeuden voimia, joihin voisi samaistua ja löytää todellisen valon elämäänsä.

Joku toinen taas lähtee etsimään vastausta uskonnollisesta toimeliaisuudesta, hyväntekeväisyydestä, luomakunnan pelastamiseen tähtäävästä aktivismista. Toiselle taas ehdottomien ja tiukkojen uskonnollisten määräysten noudattamisesta tulee tavoite, jolla he voivat osoittaa olevansa muita parempia. Heille samaistuminen tiettyyn tiukkaan yhteisöön voi olla se lava, jolla he voivat loistaa, koska ovat päässeet uskonnossaan hiukan pitemmälle kuin muut. Tämä kiusaus saattaa riivata vielä jopa aidosti uskoon tullutta kristittyäkin.

Paavo Hiltusen todistus

Muistan kun Paavo Hiltunen kertoi oman kokemuksensa. Hänhän toimi työuransa hovioikeuden neuvoksena, mutta sitä edelsi hänen elämänsä käänntekevä katastrofi. Hän oli kirjoittanut väitöskirjan ja se oli jopa painettu valmiiksi, kun se lopulta hylättiin. Hänestä ei tullut lakitieteen tohtoria. Se merkitsi hänelle kriisiä, joka ajoi hänet Jeesuksen jalkojen juureen ja tulemaan uskoon. Sen jälkeen hänestä tuli maallisen työnsä lisäksi erittäin aktiivinen kristitty ja julistaja. Hän kirjoitti lukuisia kirjoja. Vuosia myöhemmin Paavo tapasi entisen opiskelijatoverinsa jossain tilanteessa. Tämä toveri totesi: ”Et menestynyt akateemisessa maailmassa, mutta nyt näytät menestyvän uskonnollisessa maailmassa hyvin.” Paavo totesi, että sanat tunkeutuvat kuin miekka hänen sydämeensä ja ajoivat hänet aitoon parannukseen Jumalan kasvojen eteen. Hän tajusi, että paljon hänen evankelioimisinnostaan olikin oman minän pönkittämistä kristillisissä kuvioissa. Herran edessä hän joutui nöyrytykseen syvälle, mutta sen seurauksena hänen puheittensa ja kirjojensa sävy muuttui. Niistä alkoi heijastua syvenevää nöyryyttä ja Jumalan armon syvää tuntemista ja ylistystä Kristuksen Golgatan työstä. Hän tajusi, että Jumala voi käyttää vain eteensä nöyryviä työntekijöitä.

Paavalin tavoitteet

Jakeessa 2 Paavalin kirjeen sävy muuttuu, kun hän oli saanut kuulla, että Filippinkin seurakuntaan olivat saapuneet ”toisenlaisen evankeliumin” julistajat. He opettivat, että usko Jeesukseen ei riitä, vaan pelastukseen tarvitaan myös ympärileikkaus ja kaikkien juutalaisuuteen sisältyvien säädösten noudattaminen. Hän näki noissa ”koirissa” juuri sellaisia uskonnollisuudella suorittajia, joille tärkeämpää kuin Jumala itse on heidän omat uskonnolliset suorituksensa. Paavali väki, miten suuri vaara ja kiusaus uskoville tuollaisella opetuksella oli. Se vetoaa nimittäin ihmisen lihalliseen yl-

peyteen: ”Olen näin paljon tehnyt Jumalan hyväksi, muidenkin pitäisi se nyt havaita.” Ylpeyden kiusaus on samalla myös juoksua Jumala-keskeisyydestä ihmiskeskeisyyteen. Lain suoritusten lisääminen evankeliumin armon sanomaan on yhä meillekin todellinen kiusaus. Sen yksi seuraus on se, että menetämme pelastusvarmuuden, joka perustuu kokonaan Jumalan tekoon Kristuksen Golgatan sovitustyössä ja Hänen täydellisessä elämässään meidän sijaisemme.

Tänään meidän vaaranamme ei ehkä ole ympärileikkauksen tai juutalaisten säädösten noudattamisessa vaan sinänsä hyvien ja oikeiden asioiden vaatiminen pelastuksen ehtona. Asia voisi ilmaista seuraavan tyyppisten yhtälöiden muodossa:

Paavalin oppi voidaan kirjoittaa muotoon:

Pelastus = usko Kristuksen evankeliumiin

Harha taas voidaan yleisemmin kirjoittaa muotoon:

Pelastus = usko Kristuksen evankeliumiin + ihmisen omaa uskonnollisuutta

Pelastus = usko Kristuksen evankeliumiin + pyhityskilvoitus

Pelastus = usko Kristuksen evankeliumiin + Pyhän Hengen armolahjat

Pelastus = usko Kristukseen + ylistys

Pelastus = usko Kristukseen + raamatullinen seurakunta

Pelastus = usko Kristukseen + oikea oppi

Pelastus = usko Kristukseen + evankelioimis- ja lähetystyö

Pelastus = usko Kristukseen + rukoustaistelu

Pelastus = usko Kristukseen + Jeesuksen paluun odotus

Pelastus = usko Kristukseen + Israel-rakkaus

Pelastus = usko Kristukseen + lainkuuliainen ja moraalinen elämä

Pelastus = usko Kristukseen + hyvä itsetunto

Kaikissa evankeliumiin lisätty asia oikein ymmärrettynä on evankeliumin siunausta, mutta väärin ymmärrettynä ihmisen lisäsuoritus ja näin ollen lain tekoa. Omalla uskonnollisella yrittämisellä tapahtuva pyhitys, armolahjojen etsiminen, seurakunnan yhteyden vaaliminen, oppi, evankelioiminen, rukous jne muodostuvat kestäättömiksi ja kauheiksi taakoiksi ihmiselle. Ne vievät ilon, vapauden ja rakkauden mennessään. Heti kun ihminen lähtee omin uskonnollisin suorituksiinsa lisäämään jotain evankeliumiin, heti evankeliumin dynaaminen voima hänen elämässään ikään kuin jähmettyy.

Galatalaiskirjeessä Paavali kirjoittaa samasta asiasta näin:

Minä, Paavali, sanon teille: jos ympärileikkautatte itsenne, Kristuksesta ei ole teille mitään hyötyä. Vakuutan vielä jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään koko lain. Te olette joutuneet eroon Kristuksesta, te, jotka yritätte lain avulla tulla vanhurskaiksi. Te olette langenneet pois armosta. Mutta me odotamme Hengessä uskon kautta sitä vanhurskautta, jota toivomme. Kristuksessa Jeesuksessa ei hyödytä ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus. Tärkeää on rakkaudessa vaikuttava usko. (Gal. 5:2-6)

Oikea ympärileikkaus

Mikä on sitten ympärileikkauksen merkitys? Oliko se Vanhassa testamentissa uskonnollinen suoritus, jolla saatiin osaksi Jumalan suosio? Ei suinkaan. Se oli Aabrahamille annettu merkki siitä, että hänen uskonsa luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

Jumalan hänelle lukema vanhurskauden lahja piirrettiin hänen lihaansa asti, niin että joka päivä hän saattoi ruumiissa olevan merkkinsä nähdessään kiittää Jumalaa siitä lahjasta, että hän sai ilmaisena lahjana uskon kautta omistaa Jumalan mielisuosion ja rakkauden, oikeuden elää Jumalan lapsena kaikki syntinsä anteeksi saaneena. Roomalaiskirjeessä Paavali kirjoittaa:

Mitä me siis sanomme kantaisämme Abrahamin saavuttaneen lihan mukaan? Jos Abraham vanhurskautettiin tekojen perusteella, hänellä on kerskaamista, ei kuitenkaan Jumalan edessä. Mitä Raamattu sanoo? Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Työtä tekeväälle ei lueta palkkaa armosta vaan ansiosta. Sille taas, joka ei töitä tee vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi. Samoin Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: "Autuaat ne, joiden rikokset on anteeksi annettu ja joiden synnit on peitetty! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!"... Hän sai ympärileikkauksen merkin sinetiksi uskonvanhurskaudesta, joka hänellä oli ympärileikkaamattomana, jotta hän olisi kaikkien niiden isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, ja jotta vanhurskaus luettaisiin heillekin. (Room. 4:1-8,11)

Kolossalaiskirjeessä Paavali selittää vielä tarkemmin, mikä on oikea uskovan kristityn ympärileikkaus:

Hänessä (Kristuksessa) teidät on myös ympärileikattu, ei käsin tehdyllä ympärileikkauksella vaan lihan ruumiin riisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella. Teidät on haudattu hänen kanssaan kasteessa, ja siinä teidät on myös herätetty hänen kanssaan uskon kautta. Tämän uskon vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista. Teidät, jotka olitte kuolleita rikkomuksissanne ja lihanne ympärileikkaamattomuudessa, Jumala teki eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Hän antoi meille anteeksi kaikki rikkomukset ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli vastustajamme. Sen hän otti pois tieltä ja naulitsi ristiin. Hän riisui aseista hallitukset ja vallat ja saattoi ne julkisen häpeän alaisiksi, kun hän sai niistä Kristuksessa riemuvoiton. (Kol. 2:11-15)

Vanhan testamentin ympärileikkausliiton on Uudessa testamentissa korvannut kristillinen kaste, joka liittää meidät Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen. Siinä meidän hyväksemme luetaan Kristuksen vanhurskaus. Me kelpaamme Jumalalle, koska Kristus kelpaa Isälle ja on Hänen täydellisen rakkautensa kohde. Me saamme osaksemme saman täyden rakkauden Jeesuksen tähden. Saamme sen ottaa vastaan lahjana uskomalla evankeliumin sanan.

Uskonnollisen ylpeyden aiheita

Paavali luettelee jakeissa 4-6 uskonnollisen ylpeyden aiheita, joista Filippiin saapuneet harhaopettajat kerskuivat. Paavali olisi itse voinut kerskua samoista asioista paljon enemmän, sillä hän oli ennen Jeesuksen kohtaamista ollut äärimmäisen pitkällä juutalaisten sääntöjen noudattamisessa. Vaikka hän Kristuksen tähden piti niitä pelkkänä roskana, hän ei missään vaiheessa vähätellyt niitä etuoikeuksia, mitä hän oli saanut juutalaisena osakseen. Efesolaiskirjeessä hän kuvaa asiaa kielteisesti puhuessaan ei-juutalaisista näin: *"Te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, olitte vailta Israelin kansalaisoikeutta, osattomia lupauksen liitoista, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa."* (Ef. 2:12) Kristuksessa pakanatkin pääsevät osalliseksi Israelin kansalaisoikeudesta, lupauksen liitosta, toivosta Jumalan tuntemisesta. Mutta

ilman Kristusta mikään Israelille annetuista lupauksista ei tule kenenkään osaksi. Siksi nuo itsessään hyvätkin asiat ovat pelkkää tappiota ja turhuutta ilman Kristusta.

Voitto ja tappio

Mutta mikä minulle oli voitto, sen olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. Niinpä minä luen kaiken tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken ja pidän sen roskana, että voittaisni omakseni Kristuksen. (7-8)

Paavalin tavoin moni Jeesuksen kohdannut on joutunut huomaamaan, että se mitä hän oli aiemmin pitänyt elämässään parhaana onkin Kristukseen verraten täyttä roskaa. Paavali käyttää jopa niin voimakasta kieltä, että pitää entistä suorastaan lantana. Jeesus ilmaisee asian myöskin hyvin suoraan:

"Jos joku tulee minun luokseni eikä vihaa isäänsä ja äitiään, vaimoaan ja lapsiaan, veljiään ja sisariaan, jopa omaa elämäänsä, hän ei voi olla minun opetuslapseni. ...Niinpä yksikään teistä ei voi olla minun opetuslapseni, ellei hän luovu kaikesta, mitä hänellä on." (Luuk. 14:26,33)

Tällaiset lauseet voi helposti kuulla äärimmäisenä lakina ja vaatimuksena, jota kukaan tavallinen ihminen ei kykene täyttämään. Mutta siitä ei ole kysymys. Syvästi rakastunut neito on valmis jättämään perheensä jopa kotimaansakin taakseen päästäkseen rakastettunsa luokse ja hänen omakseen. Jeesuksen rakkaus on suunnattomasti enemmän kuin mikään inhimillinen rakkaus. Kun se saa ihmisen valtaansa, hänen suurimmaksi halukseensa muodostuu se, miten hän pääsisi mahdollisimman lähelle Jeesusta ja tuntemaan häntä entistä syvemmin. Herran rakkaus ilmestyi meille nähtävällä tavalla, kun Hän antoi oman henkensä Golgatan ristillä voidakseen antaa meille myös iankaikkisen kirkkautensa ja Pyhän Hengen lahjan.

Uskon vanhurskaus

... ja minun havaittaviin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, joka tulee laista, vaan sen, joka tulee uskosta Kristukseen, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella. (9)

Jakeissa 8-11 Paavali kertoo, mitkä ovat hänen elämänsä suurimmat halut, mitä hän syvimmitään tahtoi. Ensimmäinen on siis hänen halunsa oppia syvemmin tuntemaan Jeesusta, joka oli hänet pelastanut. Tämä on jokaisen uskoon tulleen ihmisen suuri halu.

Toinen asia oli se, että hän toivoisi, että hänen havaittaviin omistavan Kristukseen uskomisesta johtuva Jumalan vanhurskaus. Sana vanhurskas juontaa joko sanasta "vankan hurskas" tai "vaa'an hurskas". Se siis tarkoittaa sellaista pysyvää oikeaa ja puhdasta ja synnistä vapaata vakaata vaellusta, joka kelpaa Jumalalle eli täyttää lain vaatimukset. Sellaisen elämän Jeesus eli. Hän oli täynnä totuutta, hyvyttä, laupeutta ja puhtautta. Hän oli nöyrä ja antoi itsensä toisten hyväksi. Jumalan vaa'alla mitattuna Isä sanoi: "Sinä olet minun rakas Poikani, olen mieltynyt sinuun." Tämän Jeesuksen täydellisen vanhurskauden Paavali ja jokainen Jeesukseen uskova on saanut lahjana omakseen. Siinä ei ole mitään omaamme, se on kokonaan Herran antamaa ja aikaan saamaa.

Nyt Paavali halusi, että hänen havaittaisiin omistavan sellaisen vanhurskauden. Keitä hän mahtoi ajatella noina havaintojen tekijöinä? Ilman muuta Jumala havaitsi asian, koska oli sen lahjavanhurskauden Paavalille lahjoittanut ja Paavali oli ottanut sen uskoen vastaan. Mutta Paavali halusi ilmeisesti, että myös muut havaitsisivat sen: siis enkelit ja henkivallat ja tietenkin toisen ihmiset. Miten muut ihmiset voivat nähdä osaksemme tulleen uskon vanhurskauden? Tietenkin siten, että Pyhä Henki vaikuttaa meissä myös elämän vanhurskautta eli samanlaista elämää, jota Jeesus eli. Tietenkin se on vielä täällä ajassa vajaata, mutta heijastaa silti Jeesuksen antamaa täydellistä lahjavanhurskautta. Paavali toivoi siis kasvavansa pyhityksessä eli Jeesuksen elämän ilmenemisessä itsessään.

Ylösnousemus voima ja kärsimysten osallisuus

Haluan tuntea Kristuksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman ja hänen kärsimystensä osallisuuden ja tulla hänen kaltaisekseen samastumalla hänen kuolemaansa. (10)

Kristuksen voittamana Paavali halusi nyt oppia tuntemaan Häntä yhä syvemmin. Se sisälsi ensinnäkin Jeesuksen ylösnousemusvoiman syvemmän tuntemisen. Hän tiesi, että koko hänen elämänsä uudestisyntyneenä oli Kristuksen ylösnousemuselämää hänessä. Paavali kuvaa sitä tarkemmin Efesolaiskirjeessä näin:

Minä rukoilen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne silmät, jotta tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, miten suuri on hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään ja miten äärettömän suuri on hänen voimansa meitä kohtaan, jotka uskomme, hänen väkevän voimansa vaikutuksen mukaan. Tällä voimallaan hän vaikutti Kristuksessa herättäessään hänet kuolleista ja asettaessaan hänet istumaan oikealle puolelleen taivaallisissa, ylemmäksi kaikkea hallitusta ja valtaa, voimaa ja herruutta ja jokaista nimeä, joka mainitaan, ei vain tässä maailmanajassa vaan myös tulevassa. (Ef. 1:17-21)

Uskovassa vaikuttaa siis Jeesuksen ylösnousemusvoima, mutta Paavali halusi päästä kokemaan sitä yhä syvemmin, jotta hän kykenisi sitten myös osallistumaan Jeesuksen kärsimyksiin. Hän tiesi, ettei se olisi hänelle mahdollista muuten kuin siten, että ensin pääsee ylösnousemusvoimasta osalliseksi. Tässä järjestys on päinvastainen kuin Jeesuksella. Jeesus kärsi ensin Golgatalla ja sen jälkeen nousi kuolleista. Uskova ei kykene osallistumaan Jeesuksen kärsimyksiin ilman ylösnousemusvoimaa. Mutta sen varassa Paavali saattoi kirjoittaa:

Siksi olen mieltynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin ja ahdistuksiin, joihin joudun Kristuksen tähden, sillä kun olen heikko, silloin olen voimakas. (2. Kor. 12:10)

Paavali oli kääntymisensä yhteydessä saanut Herralta merkillisen sanan Ananiaksen välittämänä: *"Mene, sillä hän on minun valittu aseeni viemään minun nimeäni pakanakansojen ja kuninkaiden ja Israelin lasten eteen. Minä osoitan hänelle, kuinka paljon hän joutuu kärsimään minun nimeni tähden."* (Ap.t. 9:15-16)

Kysymys ei todellakaan ollut siitä, että Jeesus halusi Paavalin kärsivän ikään kuin kostonä siitä, miten paljon pahaa hän oli ennen pelastumistaan kristityille tehnyt. Kysymys oli suurimmasta mahdollisesta luottamuksen osoituksesta Paavalille. Jumala

osoitti rakkauttaan meitä syntisiä ihmisiä kohtaan antamalla oman Poikansa Golgatan kärsimyksiin. Jeesuksen kärsimysten mitta on Jumalan rakkauden mitta. Nyt Herra halusi antaa Paavalin päästä mahdollisimman lähelle Jumalan kärsivän rakkauden olemusta siten, että Paavali saisi kärsiä Kristuksen ruumiin, seurakunnan hyväksi. Sen keskellä hän pääsisi syvimmin tuntemaan kärsivän Jumalan rakkauden syvyyttä. Mutta Paavalille se oli mahdollista vain Kristuksen ylösnousemusvoimasta käsin.

Vastaavalla tavalla Jumala oli aikanaan päästänyt Aabrahamin tuntemaan omaa rakkauttaan, kun hän sai tehtäväkseen uhrata oma poikansa lisäksi vieläpä samassa paikassa, missä 2000 vuotta myöhemmin Isä Jumala uhrasi oman Poikansa Jeesuksen syntiemme sovitukseksi. Aabraham pääsi niin lähelle taivaallisen Isän rakkauden tuskaa, kuin ihminen täällä ajassa voi. Samalla tavalla Paavali halusi päästä tuntemaan Jumalan rakkauden syvyyttä kärsimyksen tiellä.

Ylösnousemus kuolleista

... kunhan vain pääsen ylösnousemukseen kuolleista. (11)

Paavalin viimeisenä suurena haluna oli se, että hän pääsisi osalliseksi ylösnousemukseen kuolleista. On olemassa kaksi eri ylösnousemusta, vanhurskusten ja väärin. Jeesus sanoi:

Älkää ihmetelkö tätä, sillä tulee hetki, jolloin kaikki, jotka ovat haudoissa, kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin: hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen mutta pahaa tehneet tuomion ylösnousemukseen. (Joh. 5:28-29)

Kaikki kuolleet nousevat ruumiillisesti ylös viimeisen päivän tuomiolle, mutta Paavalin määränpää oli vanhurskusten ylösnousemus eli ylösnousemus kuolleiden keskestä. Ilmestyskirjasta näemme, etteivät nämä kaksi ylösnousemusta tapahdu samanaikaisesti. Paavali kuvaa sitä tarkemmin 1. Tessalonikalaiskirjeessä:

Veljet, emme tahdo teidän olevan tietämättömiä poisnukkuneiden osasta, ettette murehtisi niin kuin ne, joilla ei ole toivoa. Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin kuin uskomme, niin samalla tavoin Jumala myös on Jeesuksen kautta tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. Tämän me sanomme teille Herran sanana: Me, jotka olemme elossa ja jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi poisnukkuneiden edelle, sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin. Sitten meidät, jotka olemme elossa ja olemme vielä täällä, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herra vastaan yläilmoihin, ja niin saamme aina olla Herran kanssa. (1. Tess. 4:13-17)

Yksi ainoa päämäärä (Pandan tyttären Ain kertomus isästään)

Kiinan kotikirkkojen yhdestä johtajasta, joka pääsi kirkkauteen muutama vuosi sitten, käytettiin salanimeä pastori Panda. Hän toimi useita vuosikymmeniä Japanista tapahtuvan Raamattujen salakuljetuksen yhdyshenkilönä. Ensi kertaa, kun hänelle ojennettiin raamattulasti, se tapahtui eläintarhassa pandakarhujen häkin edessä. Siitä syntyi tuo nimitys.

Pastori Panda rakasti syvästi nuorinta tytärtään Aita (nimi tarkoittaa Rakkautta), jota molemmat vanhemmat ja sisarukset hellivät. Tytär nukkui yönsä isänsä vieressä. Kun pastori vangittiin, tytär oli kuusivuotias. Hän joutui vastavallankumouksellisen tyttärenä monenlaisen

vainon kohteeksi. Siksi hänet lähetettiin kotikaupungistaan kaukaiseen Sanxi lääniin, missä hän eli muutetulla nimellä. Vartuttuaan hän avioitui siellä erään sotilaan kanssa.

Kun pastori pääsi ihmeen kaupalla vapaaksi vankilasta 21 vuoden ja 8 kuukauden päästä vuonna 1979, hän ensimmäiseksi kysyi vaimoltaan yksityiskohtaisesti, miten heidän jo aikuisiksi varttuneet kuusi lastaan ja heidän perheensä jaksoivat. Kun nuorin tytär asui hyvin kaukana, hän ei heti tavannut häntä. Siksi hän päätti välittömästi lähteä Sanxi lääniin etsimään hänet käsiinsä. Silloin hänen vaimonsa kertoi: ”Hän on muuttanut nimensä. Nyt hän elää kommunistiseen maahan sopivalla nimellä: Ikipuna.” Pastori ei siitä syyttänyt, vaan painoi nimen mieleensä ja valokuva mukanaan lähti junamatkalle. Saavuttuaan asemalle ja näki jonkun tyttärensä näköisen, kysyi häneltä: ”Oletko sinä se ja se?” Hän käytti oppimaansa uutta nimeä. Tytär tajusi siinä miten syvästi isä rakasti häntä.

Ai kertoo: ”Kun isä saapui Sanxin kotiimme, hän kysyi heti mieheltäni, jonka hän tapasi ensi kertaa: ’Uskotko Herraan?’ Hänellä oli mukanaan suuri matkalaukku ja kaikki me olemme, että hän olisi tuonut tuliaisinaan pääkaupungista jotain herkullista syötävää tai vaatteita, mutta kuun hän avasi laukun, se olikin täynnä Raamattuja ja lehtisiä. Tajusin, että juuri se oli meille parasta hengellistä ruokaa ja osoitus hänen suuresta rakkaudestaan. Mutta yhdessä muiden kanssa hämmästyin. Miehelleni hän ojensi kirjan ”Jumalaan uskovat tiedemiehet” ja lapsille ”Raamatun kertomuksia”. Sitten hän alkoi heti jakaa meille evankeliumia. Isä jatkoi Raamatun opetusta useita päiviä ja me kuuntelimme sitä hiljaa.

’Olet myös jo lapsuudestasi asti tuntenut pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.’ (2. Tim.3:15) Siitä päivästä muuttui kotimme kylmä ilmapiiri, josta oli lakannut keskustelukin. Isäni ääni, kun hän kertoi, ja yhteinen ylistyslaulumme täyttivät kotimme.”

”Mieheni kyseli isältäni muun muassa neitseestä syntymisestä, Jeesuksen ylösnousemuksesta ja siitä, joutuisivatko myös hyvät ihmiset kadotukseen. Isä vastasi jokaiseen kysymykseen yksityiskohtaisesti käyttäen monia esimerkkejä. Mieheni oppi selkeästi tuntemaan Herran. Sen jälkeen aloimme yhdessä käydä innokkaasti 20 kilometrin päässä kaupungilla sijaitsevilla jumalanpalveluksissa. Eikä se ollut pelkkää osallistumista kokouksiin, vaan saimme tehtävän jakaa Raamattuja ja lehtisiä kaupungilla. Tietenkin kohtasimme usein vastustusta, mutta emme jättäneet palvelutehtäväämme, vaan kasvoimme yhdessä syvemmälle taivaan valtakunnan totuuteen ja viemään evankeliumia yhä useammalle.”

”Mieheni äiti oli jo nuorena joutunut leskeksi ja kasvattanut yksin kaksi lastaan hyvin köyhissä oloissa. Hän oli hyvin voimakas luonne ja raivostui helposti pienestäkin asiasta, joka ei mennyt hänen mielensä mukaan. Kun hän puhui paljon pahaa muista, häntä pelättiin naapurustossa. Mutta kuultuaan isäni puheita hän yhtäkkiä lopetti viinan juonnin ja tupakoinnin, hänen raivonpuuskansa loppuivat ja hän muuttui aivan toiseksi ihmiseksi. Sitten hän pyysi: ’Voisinko minäkin päästä osalliseksi Jeesuksesta?’ Häneen oli tehnyt niin syvän vaikutuksen, kun hän oli nähnyt isäni elämässä Herran, että tavatessaan ihmisiä hän alkoi heti kertomaan heille Kristuksesta. Hänen kauttaan Herra johti sukulaisia pelastukseen.”

”Kun ystävämme kuulivat isäni päässeen hiljattain ehdonalaan vapauteen, he kutsuivat meidät aterialle koteihinsa. Mutta isäni, jolla ei ollut mitään muuta mielenkiintoa kuin julistaa sanaa, alkoi joka paikassa, mihin meidät kutsuttiin, heti saarnata: ’Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois!’ (Ap.t. 3:19) Muutamien päivien yhdesäolon perusteella viisi perhettä tuli uskoon ja pelastui. Heidän joukossaan oli myös kaksi kommunistipuolueen edustajaa. Niiden runsaan parin viikon ajan, jotka isä viipyi luonamme,

hän rakasti sieluja 'ei väellä eikä voimalla vaan Herran Hengellä' ja sai kantaa runsasta hedelmää.”

”Viimeiseen asti isäni oli johdonmukainen vaelluksessaan näylleen: 'Jumala vapautti minut vankilasta jatkamaan evankeliumin julistusta. Siksi tahdon jok'ikisen päivän elää Herraa varten.' Hän vaelsi Pyhän Hengen johdatuksessa eikä etsinyt itselleen mitään asemaa. Hän lauloi usein: 'Haluan kaiken suoritettunani olla vain uskollinen palvelija. Päivänä, jona saan nähdä Herran, saan kuulla Jumalan äänen sanovan: Uskollinen palvelijani vaihda kantamasi risti vanhurskauden seppeliseen.' Hän sai kutsun taivaaseen, mutta Pyhä Henki elää nytkin meidänkin sydämissämme. Kunnia yksin Herralle!”

Entä sinä ja minä?

Onko sinun suurin halusi oppia tuntemaan Jeesus, Hänen antamansa lahjavanhurskaus, Hänen persoonansa ihanuus, Hänen ylösnousemusvoimansa ja osallisuus Hänen rakkautensa kärsimyksiin? Mitään suurempaa ei elämässäsi olla kuin nämä. Kaikki muu on Jeesuksen rinnalla kuin lantaa, vaikka tämä maailma pitäisi sitä kaikkein tavoiteltavimpana. Ellet vielä tunne Jeesusta, Hän kutsuu sinua. Hän rakastaa sinua, antoi elämänsä sinun hyväksesi. Avaa sydämesi Hänelle! Kun niin teet, löydät todellisen elämän.

Jos jo tunnet Jeesuksen omana Herranasi ja Vapahtajanasi, etsi Hänen kasvojaan niin, että sinun halusi saisivat suuntautua samaan mihin Paavalinkin.